

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIV. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1918.

Treść: (M 289.—291.) 289. Rozporządzenie o dalszych ulgach w spłacaniu zaległych procentów od wierzytelności intabuowanych ludziez zaległych podatków i danin publicznych. — 290. Rozporządzenie, którym zmienia się częściowo rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1918, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami. — 291. Rozporządzenie, w sprawie obrotu piwem.

289.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. lipca 1918

o dalszych ulgach w spłacaniu zaległych procentów od wierzytelności intabuowanych ludziez zaległych podatków i danin publicznych.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zmienia się rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 9. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 206, o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od wierzytelności intabuowanych ludziez zaległych podatków i danin publicznych ze skutecznością od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, jak następuje:

1. W artykule 1, artykule VI, § 1., i w artykule XII, ustęp 1., należy wstawić w miejsce daty „1. lipca 1919“ datę „1. lipca 1920“, a w artykule II, ustęp 1., artykule V, ustęp 1., i w artykule VI, § 2., ustęp 1., i w § 4., ustęp 1., w miejscu daty „30. czerwca 1919“ datę „30. czerwca 1920“.

2. W artykule I, ustęp 1., artykule VI, § 1., i w artykule XII, ustęp 1., należy zastąpić słowa „sześć lat“ słowami „siedem lat“, w artykule III, ustęp 2., słowa „za $5\frac{1}{2}$ lat“ słowami „za $6\frac{1}{2}$ lat“ i w artykule VII słowo „sześciokrotniej“ słowem „siedmiokrotniej“.

Ma zatem opiewać:

Artykuł I.

W razie udzielenia przed dniem 1. lipca 1920 przybicia nieruchomości przymusowo sprzedanej, odsetki i inne powtarzające się należności uboczne (dodatki na zarząd itp.) od wierzytelności, w których dochodzeniu lub ściagnięciu wierzyciel doznał przeszkode na mocy postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178, korzystają z równego pierwszeństwa z kapitałem (§ 216., ustęp 2. o. e.), o ile nie zalegają dłużej niż siedem lat przed dniem udzielenia przybicia. Jednakże z tego pierwszeństwa nie korzystają odsetki i należności uboczne, które już w czasie zajścia przeszkode, wymienione w § 3. powołanego rozporządzenia cesarskiego, zalegały dłużej, niż trzy lata.

Artykuł II., ustęp 1.

(1) Jeżeli osoby, wymienione w ustępie 2., wskutek wypadków wojennych nie były w stanie zapłacić w terminie procentów od intabuowanej wierzytelności, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1920 włącznie pozwolić tym osobom na ich wniosek, aby zalegle odsetki i inne powtarzające się należności uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zaintabuowano prawo zastawu z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna.

Artykuł III, ustęp 2.

(2) Nawet wówczas, gdy powtórnie pozwala się na przemianę zaległych odsetek i należytości ubocznych tej samej wierzytelności, kapitał odsetkowy nie powinien przewyższać sumy zaległości w odsetkach i należytościach ubocznych za $6\frac{1}{2}$ lat.

Artykuł V, ustęp 1.

(1) Na wniosek wierzyciela, który na podstawie przepisu prawa, orzeczenia sądziowskiego albo z innego powodu wskutek wojny doznał przeszkody w dochodzeniu lub ściągnięciu wierzytelności hipotecznie zabezpieczonej, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1920 włącznie dozwolić, aby zalegle odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zaintabulowano prawo zastawu z pierwszeństwem, równem temu, jakie ma główna wierzytelność. Jeżeli prawo własności zastawionej nieruchomości przysługuje spólnie małżonkom, to wniosek może być rozszerzony na oboje małżonków, chociaż przeszkoła zachodziła tylko u jednego z nich.

Artykuł VI, § 1.

W razie udzielenia przed dniem 1. lipca 1920 przybicia przymusowo sprzedanej nieruchomości, korzystając z równego pierwszeństwa z kapitałem (§ 216., ustęp 2. o. e.) odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne (dodatki na zarząd itp.), które nie zalegają dłużej niż siedem lat przed dniem dokonania przybicia. Z tego pierwszeństwa nie korzystają jednak odsetki i należytości uboczne, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały już dłużej niż trzy lata.

Artykuł VI, § 2., ustęp 1.

(1) Do dnia 30. czerwca 1920 włącznie można zalegle odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne hipotecznie zabezpieczonej wierzytelności przemienić na podstawie umowy stron na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i dla niej zaintabulować prawo zastawu z pierwszeństwem, równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Postanowienie to nie ma zastosowania do odsetek i należytości ubocznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały już dłużej niż trzy lata.

Artykuł VI, § 4., ustęp 1.

(1) Jeżeli dłużnik wskutek wypadków wojennych nie mógł zapłacić w terminie odsetek od zaintabulowanej wierzytelności, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1920 włącznie na wniosek dłużnika lub wierzyciela pozwolić, aby zalegle odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zaintabulowano prawo zastawu

z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Przepis ten nie ma zastosowania do odsetek i należytości ubocznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały dłużej niż trzy lata.

Artykuł VII.

Obok kwoty kapitałowej kapitału odsetkowego można przekazać z ceny licytacyjnej za nieruchomość zalegle odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne, przypadające od wierzytelności głównej i od zaległych kwot kapitałowych, przeznaczonych na nową wierzytelność kapitałową, dalej od kapitału odsetkowego tylko w takiej kwocie, aby te odsetki i należytości uboczne razem z niespłaconą resztą kapitału odsetkowego nie przekraczały siedmokrotniej wysokości rocznych odsetek i należytości ubocznych od kwoty wierzytelności głównej, która była zaintabulowana w czasie wpisania prawa zastawu dla kapitału odsetkowego.

Artykuł XII, ustęp 1.

(1) Jeżeli wedle powyższych postanowień zachodzą warunki, pod którymi z ceny licytacyjnej danej nieruchomości można przekazać więcej niż trzyletnie zaległości w odsetkach z pierwszeństwem wierzytelności głównej, albo jeżeli zaległości odsetkowe przemieniono na kapitał odsetkowy z prawem zastawu, mającym pierwszeństwo wierzytelności głównej, w takich razach z ceny licytacyjnej danej nieruchomości należy przekazać podatki przypadające z tej nieruchomości, włącznie z podatkiem zarobkowym (§§ 76., ustęp 1., i 123. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr 220), razem z dodatkami, należytości od przeniesienia własności i inne z tej nieruchomości przypadające daniny publiczne, które według obowiązujących przepisów mają ustawowe prawo zastawu lub prawo pierwszeństwa. Tidzież odsetki zwłoki od tych podatków i danin z pierwszeństwem zastrzeżonym w § 216., ustęp 1., l. 2 o. e., o ile one nie zalegają dłużej niż siedem lat od dnia udzielenia przybicia i jeżeli przybicia udzielono przed dniem 1. lipca 1920. Przy należytościach od przeniesienia własności wystarcza, jeżeli ostatni krok egzekucyjny w celu ściągnięcia należytości przedsiewzięto nie wcześniej, niż siedem lat przed dniem przybicia, chociażby po upływie czasu, do którego prawo pierwszeństwa zresztą jest ograniczone.

Hussarek wlr.

Bauhaus wlr.

Homann wlr.

Czapp wlr.

Wieser wlr.

Paul wlr.

Galecki wlr.

Mataja wlr.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Horbaczewski wlr.

Silva-Tarouca wlr.

Gayer wlr.

Madeyski wlr.

290.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem kolej żelaznych z dnia 1. sierpnia 1918.

Którem zmienia się częściowo rozporządzenie Urzędu dla wy żywienia ludności z dnia 12. maja 1918. Dz. u. p. Nr. 270, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się:

Artykuł I.

Zmienia się § 3., punkt 1., rozporządzenia Urzędu dla wy żywienia ludności z dnia 12. maja 1918, Dz. u. p. Nr. 170; opiewa on obecnie jak następuje:

1. Posyłki świeżych owoców (§ 1.) — z wyjątkiem czereśni, wiśni, brzoskwiń, aprykoz (morel) i jagód oraz tutejszkrajowych owoców południowych — w ilościach po 20 kg lub więcej wolno tylko wtedy oddawać do przewozu kolejom żelaznym i przedsiębiorstwom żeglugi parowej i im do przewozu przyjmować, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej posyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez właściwe biuro (punkt 5.) według formularza, wydrukowanego w dodatku. Formularze te można otrzymać w biurze jarzyn i owoców Urzędu dla wy żywienia ludności i w jego biurach krajowych.

Począwszy od dnia 1. października podlegają posyłki świeżych owoców (z wyjątkiem rodzajów, wymienionych w ustępie 1.) w razie ich przewozu kolejami żelaznymi lub przez przedsiębiorstwa żeglugi parowej obowiązkowi poświadczanie przewozowych bez względu na wysokość wagi.

Artykuł II.

Zmienia się § 3., punkt 4., rozporządzenia Urzędu dla wy żywienia ludności z dnia 12. maja 1918, Dz. u. p. Nr. 170; opiewa on obecnie jak następuje:

4. Do przewozu owoców (§ 1.) — z wyjątkiem czereśni, wiśni, brzoskwiń, aprykoz (morel) i jagód oraz owoców południowych — statkami wodnymi (żaglowcem, czółnem, łodzią, tratwą itp.) wymaganym jest pisemne zezwolenie, udzielone przez właściwe biuro (punkt 5.). Takiego samego zezwolenia potrzeba, jeśli wywozi się owoce (z wyjątkiem, wymienionych rodzajów)

furami z obszaru administracyjnego politycznej władzy krajowej.

Do przesyłek owoców statkami wodnymi albo furami do obszaru, leżącego poza granicami, w których obowiązuje niniejsze rozporządzenie, potrzeba bez względu na rodzaj owoców również pisemnego zezwolenia właściwego biura (punkt 5.).

Artykuł III.

Rozporządzenie to wechodzi w życie w dniu 10. sierpnia 1918.

Rauhans wlr.

Paul wlr.

291.

Rozporządzenie Urzędu dla wy żywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 3. sierpnia 1918,

w sprawie obrotu piwem.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wyrobu brzeczki piwnej o zawartości wyciągu, wyższej niż 6,5 stopni cukromierza.

Przepisowi temu czyni się zadość, jeżeli brzeczka piwna przy urzędowem badaniu na basenie chłodzącym nie wykazuje więcej niż 6,5 a przy urzędowem badaniu zapomocą przyrządów kontrolno-mierniczego do brzeczki piwnej albo podstawie oznaczenia karbnikiem w pauwi nie więcej niż 6 stopni cukromierza.

Przekroczenie dozwolonej zawartości wyciągu co najwyżej o 0,5 stopni cukromierza jest dopuszczalne.

§ 2.

Wyższo-stopniową brzeczkę piwną wolno wyrabiać tylko na podstawie zezwoleń, udzielanych przez Urząd dla wy żywienia ludności od przypadku do przypadku dla szczególnych celów.

Jeżeli piwa, wyrobionego na podstawie takiego zezwolenia, nie użyto na cel wymieniony w udzielonym zezwoleniu, w takim razie należy je rozcieńczyć piwem z brzeczką słabszych stopni w ten sposób, aby gotowe piwo nie przekraczało normalnej zawartości brzeczkę o wyciągu w wysokości 7 stopni cukromierza.

§ 3.

Przy piwie, wyrobionem po myśli § 1. od różnią się dwa gatunki, a mianowicie piwo o zawartości wyciągu w wysokości 4 stopni cukromierza i powyżej oznacza się jako gatunek 1, a piwo o zawartości wyciągu niższej niż 4 stopnie cukromierza jako gatunek 2.

§ 4.

Browary są obowiązane uwidaczniać dokładnie na beczkach i w fakturach obok pochodzenia (browaru) gatunek (§ 3.) piwa, przez nie wyrobionego i sprzedanego, względnie, jeśli chodzi o sprzedaż surogatu piwa, wyrobionego po myсли rozporządzenia Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, tudzież z Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 28. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 320, jakość tego surogatu piwa.

Te same postanowienia obowiązują także przy sporządzaniu faktur, dotyczących sprzedaży piwa flaszkowego. Dokładne podanie pochodzenia (browaru) i ceny przy piwie flaszkowym przepisanem jest tylko w tych przypadkach, w których sprzedaje się piwo to po cenie wyższej od unormowanej każdoraznie dla jednostajnego piwa flaszkowego o zawartości wyciągu 4 do 6 $\frac{1}{2}$ procent (biorąc za podstawę brzeczkę normalną).

§ 5.

W gospodach, szynkach i jadłodajniach, oraz w zakładach wszelkiego rodzaju, w których podaje się piwo albo surogat piwa do picia, nie wolno podawać równocześnie piwa i surogatu piwa; tak samo nie wolno podawać w tym samym czasie różnych gatunków piwa albo surogatu piwa.

Przedsiębiorstwa szynkarskie obowiązane są uwidaczniać rodzaj, gatunek, cenę tudzież pocho-

dzenie (browar) napoju (piwa albo surogatu piwa), jaki każdoraznie szynkują, we wszystkich ubikacyjach przedsiębiorstwa szynkarskiego w ten sposób, aby ogłoszenia te były dokładnie wiadoczone nie tylko we wszystkich ubikacyjach szynkarskich, w których wydaje się piwo albo surogat piwa, lecz także z ulicy.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za przekroczenia zarządzeń, wydanych na podstawie jego, będą karały władze polityczne i instancji grzywną do 20.000 K albo aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega według istniejących ustaw cięższej karze.

W razie ukarania można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze albo na czas oznaczony.

Orzeczeniem karnem można orzec na rzecz państwa również przepadek piwa względnie surogatów piwa, do których odnosi się czyn karygodny, albo przepadek ceny sprzedaży.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 10. sierpnia 1918; równocześnie uchyla się rozporządzenie ministerialne z dnia 8. września 1916, Dz. u. p. Nr. 299, w sprawie ograniczenia wyżynku piwa i rozporządzenie z dnia 15. września 1917, Dz. u. p. Nr. 379, w sprawie wyrobu piwa z niskostopniowej brzeczki.

Homann wlr.

Wieser wlr.

Wimmer wlr.

Paul wlr.

Gayer wlr.